

convenientment corejat pels de la colla havia obrat el miracle de revifar el *sentido liberal* dels madrilenys y que 'n Salmerón obrant de grán sacerdot del anticlericalisme, havia preparat la modificació de la sentència en virtut de la qual el jutjat havia anat al convent á desensegrestar aquella *victima* de la intolerancia relligiosa cayguda en les urpes dels jesuitisme, restituintla al sí de la seva familia; quan ja les turbes, ab el sentit práctic que les distingeig, sobre tot quan cuydan de la seva il·lustració els polítichs y els diaris *de las rotativas* s' havian ja declarat decididament en favor de la victima y contra 'ls seus opressors manifestant la seva opinió á pedrada seca contra tot lo que feya olor de clerical; quan ja fins haviam arribat á fer frontollar y caure 'l ministeri, ens resulta ara que no hi ha tal victima ni tal aca ni tal barraca, ja que la noya era el convent pels seus plaers y ayres. Aixís ho declarará al jutje en l' acte de ser exclausturada anyadint que 's resignava á la exclausturació perquè no li quedava altra camí, pero sols fins dintre set mesos en que entra á la major edat absoluta. Ja fora de les *influéncies clericals* del convent, ho repetí devant de la seva familia y quan 'en Salmerón li sollicitá una entrevista sens dubte pera anar á recullir l' agraiment de la victima per ell lliberada, se negá á rebrel, anyadint que si l' hi forsavan li diria coses que no li agradariah gayre.

En resum, que are resulta que tot aquell aldarull de llibertat y tot aquell rebombori contra la tirania y la reacció, sols ha servit com tantes altres vegades, pera violentar la voluntat y conciencia ó lo que es lo mateig pera encadenar la llibertat d' una persona que als 24 anys complerts creya poder disposar de son albir, com ho creyan els mateixos jutjes fins que 'l *Supremo*

ha vingut á posar els punts sobre les is ab un distingó sobre lo que hem d' entendre per *pendre estat* y que l' *estat relligiós* no es tal estat com tothom tenia bèn entés.

Quí n' ha sortit guanyador de tot aixó es en Pérez Galdós que á més de la aureola que li han teixit als revolucionaris d' ocació, posantli als nubols un drama que en altres circumstancies hauria tal volta sigut una revençada com ho havian sigut altres que anteriorment havia presentat, li han proporcionat tema per un altra drama, éll que tan aficionat es als passionals, de sentiments vibrants y de notes agudes. Perque hi es de debó un drama 'en l' assumpto de la senyoreta Ubao tal com resulta d' autos; hi es, y pot ser més humá més íntim sobre tot més *auténtich* que la forsada ficció que li ha servit pera la Electra. Ademés tindria la ventatje de ser nou al teatre, perque alló de la noya tancada al convent per la forsa y lliurada pel seu amant, es més vell que l' anar á peu y desde que per la revolució de Septiembre al Odeón varen rebregarho tant, ja ningú se 'n recordava: examinemho.

Imaginemse una noya de casa rica de educació esmerada y sentiments cultivats á la que anomenarém *Estática* (perque fassi joga ab el no menos estrambotich de Electra). Estática donchs, siga per influéncies *clericals* ó per temperament, no sent l' amor humá en lo que te de carnal y sols se recrea ab les abstraccions del 'l esperit: desprecia les frivolitats de la vida y les comoditats de sa posició y aspira á la vida sobre natural. La seva familia per influéncies *anticlericals* ó altres, pensa y obra del tot diferent y la vida d' ellá se converteig en un martiri que aguanta fins el dia que creu que la lley li permet emanciparse é ingresar en un conyent sense el per-